

УДК 378:159

Євген Русланович КОСТЕНКО,

курсант 3 року навчання Київського факультету

Національної академії Національної гвардії України

Науковий керівник: доцент кафедри військово-спеціальних дисциплін

Київського факультету НАНГУ кандидат філологічних наук, доцент Посмітна В. В.

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ МОБІНГУ В КУРСАНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ

У соціально-психологічному забезпеченні діяльності сил охорони правопорядку важливу роль відіграє атмосфера спілкування в колективі. Перешкодою у формуванні здорового психологічного клімату може стати мобінг, тобто психологічний терор, що передбачає систематично повторюване вороже й неетичне поводження одного або декількох людей, спрямоване проти іншої людини, здебільшого однієї. Мобінг може поставити під загрозу виконання службових завдань, негативно позначитися на навчанні та самопочутті курсантів і навіть призвести до самогубства.

Мета цього дослідження – визначити напрями запобігання та протидії мобінгу в курсантському колективі.

Виникнення мобінгу в колективі курсантів може бути спричинене передусім негативними груповими настроями, конкуренцією. Поширення мобінгу залежить від індивідуально-психологічних якостей ініціатора та жертви мобінгу, від індивідуально-психологічних якостей керівника підрозділу. Найчастіше жертвами мобінгу серед курсантів-правоохоронців стають ті члени колективу, які мають: фізичні недоліки; такі риси характеру, як замкнутість або імпульсивність; особливості зовнішності, що відрізняють їх від більшості членів колективу; страх перед колективом або службою; хвороби, що заважають повноцінному спілкуванню, наприклад, заїкання, порушення мовлення; труднощі в навчанні.

Боротьба з мобінгом передбачає передусім знання сутності цього явища, усвідомлення відповідальності за його подолання, визначення способів протидії.

Визначимо основні напрями діяльності керівника підрозділу в запобіганні мобінгу: підтримання позитивного статусу кожного члена колективу, підкреслення важливості спільної роботи в колективі; формування в підлеглих самоповаги, навичок самоконтролю; рішуче та постійне засудження деструктивної, антисоціальної поведінки; використання в роз'яснювальній профілактичній роботі матеріалів, що спонукатимуть курсантів до осмислення власної поведінки; заохочення підлеглих у їх прагненні до самовдосконалення.

Діяльність керівника курсантського підрозділу щодо подолання мобінгу серед підлеглих має охоплювати вивчення морально-психологічного клімату в колективі; діагностування міжособистісних стосунків між курсантами; аналізування конкретних ситуацій застосування мобінгу; виявлення ініціаторів і жертв мобінгу, стратегій їх поведінки; подолання мобінгу; зміцнення почуття відповідальності кожного курсанта за морально-психологічний клімат у підрозділі.

Робота керівника з курсантським підрозділом, у якому зафіксовано явище мобінгу, повинна бути спрямована на зниження агресивності, формування толерантності в курсантів-правоохоронців, а також створення психологічного комфорту в комунікації для забезпечення ефективного виконання службових завдань з охорони правопорядку.

Одержано 17.04.2018

УДК 93(977)

Олексій Олексійович КОФАНОВ,

солдат 227 навчальної групи І факультету (командного)

Національної академії Національної гвардії України

Науковий керівник: доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

НАНГУ кандидат філологічних наук, доцент Чупрінова Н. Ю.

ПАНТЕОН УКРАЇНСЬКИХ ПАТРІОТІВ: СТЕПАН БАНДЕРА

Степан Андрійович Бандера – одна із суперечливих, неоднозначних, проте яскравих постатей історії України ХХ століття. Навколо його імені запеклі суперечки не стихають і досі: одні вважають його поплічником гітлерівців і співучасником нацистських злочинів, інші – патріотом і борцем за незалежність України.

Політичний портрет Степана Бандери є зрозумілим. Він увійшов у вітчизняну історію як політичний діяч українського національно – визвольного руху, як Голова Революційного Проводу Організації Українських Націоналістів (РП ОУН), як символ боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу (УСДРП).

Він – прагматик, прихильник «діла, а не слова», послідовний проповідник ідеї «опори на власні сили», дієвий український патріот, захисник національних традицій, недостатньо глибоко обізнаний з течіями європейської політичної думки, але морально готовий до смерті за Україну. Він був людиною зі своїми слабкостями, помилками й вадами, але, разом з тим, людиною з фанатичною вірою у незалежність та суверенність України.

Чи був Бандера зрадником і поплічником нацистів? Зрадником українського народу він однозначно не був, тому що все своє життя боровся за його щастя. Інша річ, що він розумів його по-своєму, так, як це було заведено в тих краях, де він народився і виріс. Степан Бандера народився на землях, які спочатку належали Австро-Угорщині, а потім Польщі, від жодного дня не був радянським громадянином тому ніяк не міг зрадити той «радянсько-український» народ, до якого його зараховувала радянська пропаганда. Вихований змалку в атмосфері українського патріотизму, сприйнявши в юнацькі роки ідеологію українського націоналізму, він залишився вірний своїм переконанням до самої смерті.

Сьогодні більшість патріотично налаштованих українців вважають Степана Бандеру національним героєм. Українці, що проживають здебільшого на Заході України називають Бандеру «героєм ХХ століття» і найвидатнішою особистістю у

всій історії України, але на решті території до ОУН-івця ставляться неоднозначно, використовуючи кліше «зрадник» або ж «герой». Представники сучасної ліберальної української інтелігенції, зокрема історик Ярослав Грицак, вважають, що Степан Бандера не може бути прикладом для всіх українців та єднати їх. Підтвердженням цієї думки слугують результати дослідження, проведеного соціологічною групою «Рейтинг» у листопаді 2016 року. До Степана Бандери позитивно ставляться 35 % респондентів, 46 % – негативно, 18 % вагалися з оцінкою. Позитивне ставлення до Бандери значно зросло в порівнянні з показниками 2012 року (35 % в цьому році проти 22 % в 2012 році), і трохи збільшилося в порівнянні з 2014 роком (31 %).

Ім'я Степана Бандери, чия наукова біографія ще не створена, а історичний портрет, на відміну від політичного, ще не написаний, проте чий політичні прагнення вже давно стали Конституцією України, і далі залишається полем політичних битв та протилежних поглядів та ставлень українців.

Одержано 17.04.2018

